

KNJIŽNICA JUG. ŠUMARSKOG UDRUŽENJA

BROJ 2. UREDNIK: prof. dr. ALEKSANDAR UGRENOVIĆ

ING. ANDRE PERUŠIĆ:

**KRAJIŠKE
IMOVNE OPĆINE**

ZAGREB
1925

Ing. Andrej Perušić:

KRAJIŠKE IMOVNE OPĆINE

(Prilog uređenju uprave i
gospodarstva sa šumama
Krajiških Imovnih Općina
s naročitim osvrtom na
Brodsku Imovnu Općinu)

ZAGREB 1925

JUGOSLOVENSKO NOVINSKO D. D.

osigurati dobiti ovog od oslobodjene zemalje načinom da se u dečju
ejavnih vlasti ne učini da ogorči stoljećima već učini da je učini
i da se učini da traži učinak ovog člana. Osim toga, treba je da se
i godišnjoj općinskoj bočnoj skupštini ovog člana i dnevnog Imovnog
svetovoj ejavnosti da se odredi da će ovačkoj općinskoj skupštini
moći — učiniti da se učini — učinak učinak da će se
osvojiti učinak učinak da će se učinak učinak učinak učinak učinak učinak
da će se učinak
da će se učinak učinak učinak učinak učinak učinak učinak učinak učinak učinak

Krajiške Imovne Općine igrale su u posljednjih pedeset godina
vrlo važnu ulogu u našoj prošlosti. Nesumnjivo je, da će se ta uloga
produžiti do izvjesnog vremena i u budućnosti. U toj širokoj važnosti
Imovnih Općina treba tražiti razlog da se ova tema u stručnoj a i u
širokoj javnosti često potrzala i pretresala. Prirodno je da mi danas
ne možemo proći pored ovog pitanja a da mu ne priklonimo posebnu
pažnju.

U našoj narodnoj istoriji zasebno mjesto zaprema je Vojna
Krajina. To je bio danak u krv, što ga je stoljeća plaćao naš narod
svome ugnjetavaču. Razvojačenjem Vojne Krajine stvorena su zasebna
pravna lica, Krajiške Imovne Općine, i postala posjednici prostranih
šuma. Ona su trebala da život pod oružjem zamijene mirnim privre-
dnim životom. No i u toj novoj fazi života osjećala se još uvijek tu-
djinska ruka protunarodne države. Uprkos tome Imovne Općine bile
su ostrva, na kojima je narod nastojao da se odhrva toj ruci.

Danas u našoj narodnoj državi Imovne Općine nemaju više
takav zaseban nacionalni zadatak kakav su imale u prošlosti. Njima
neka je pred očima samo privredni i prosvjetni cilj, koji treba jednakom
da koristi članovima Imovnih Općina kao i otadžbini.

Samo se po sebi nameće pitanje, kakva je budućnost Imovnih
Općina? Koji razlozi govore za njihovo podržavanje u današnjem
obliku a koji govore u prilog reformi? Ako se ukaže potreba reforme,
u čemu bi ona imala da bude?

Da se uzmogne odgovoriti na sva ova pitanja, treba da se o
Imovnim Općinama povede riječ u stručnoj javnosti. Treba iznijeti
objektivnu i golu istinu o onome, što je na njima dosad bilo dobro
a što zlo, što treba pridržati, što izmjeniti a što posve odbaciti.
Osnovne poglede na pravnu, šumarsko-političku, privrednu i admini-
istrativnu stranu treba iznijeti prije nego li počnu o pitanju Imovnih
Općina debatovati oni, koji su slabo posvećeni u to pitanje ili ga na-
kreću na bilo kakve druge vode.

Nitko ne smije osporiti činjenicu, da smo baš mi šumari zvani,
da o Imovnim Općinama reknemo prvu riječ. Među nama šumarima
u prvom redu zvani su da progovore oni, koji su imali prilike da se sa
pitanjem Imovnih Općina upoznaju.

Sa toga gledišta polazilo je i uredništvo Knjižnice Jugosloven-
skog Šumarskog Udruženja, kad je načelo ovo važno i veliko pitanje.
Nas su vodili isključivo plemeniti motivi: krenuti ovo pitanje sa mrtve
tačke, potaknuti njegovo javno raspravljanje prije nego li se o njemu
počne raspravljati u dnevnim listovima.

Po programu uprave osnovani su šumski vrtovi na više mjesta. U njima će se uzgajati biljke onih udomljenih vrsti drveća, koje brže rastu i koje su vrednije. U vremenu od 5—10 godina moglo bi se praviti sve lošije branjevine, pošumiti sve gole površine, a ako bude ikako moguće i močvare, koje nisu duboke. Već prošloga proljeća zasadjeno je u pleterničkoj i vinkovačkoj šumariji više stotina hiljada hrastovih i jasenovih biljki. Tim se je prekinulo sa više godišnjim neradom u pošumljavanju. Kržljave sastojine treba isjeći i nanovo boljom vrstom drveta pošumiti. Mnoge trnjake u stotinama možga i hiljadama jutara treba zapaliti i iskrčiti i da se umanje troškovi za pošumljavanje, izdavati u zakup na više godišnje uživanje, zatim, poslije nekoliko godina pošumiti.

Bez obzira na najnovija istraživanja o uzrocima propadanja hrasta neka se sjećine pomladaju i hrastovim žirom. Inače treba izbjegavati čiste hrastove sastojine, sabirati samo žir sa ranih hrastova, što više forsirati uzgoj jasenovine, jer je tamošnje tlo domena jasena koji raste brže, a daje odličan ogrijev i vrsnu gradju. U sitnim šumama forsirati sa uzgojem kanadske topole zbog vrlo velikoga prirasta, a na mjesto kržljavih brdskih hrastika preći na bor ili bagrem.

U pleterničkim šumama kraj domirajuće bukve uzgajati na odgovarajućim ekspozicijama četinjače zbog gradnje pravoužitnicima i bijeli javor, koji će u brdu naslijediti skupu hrastovinu u ravnići.

U ovim nabačenim predlozima mogla bi se ispisati čitava knjiga, ali nam prostor lista ne dozvoljava, već skrećemo na ovo pažnju današnjeg uredjivača, pravoužitnika i nadzorne vlasti sa željom, da se u našem stručnom organu povede stručna rasprava o jednom od najtežih zadataka uprave Imovnih Općina.

Možemo na kraju reći i ovo: potrebno je da već sad načelno pristupimo izradjivanju jednog tipa upravljanja i uređivanja komunalnih šuma, koji bi odgovarao odnosima u čitavoj državi. Osim u neznatnom sjeverozapadnom dijelu neće kod nas još skoro doći do individualnog šumskoga vlasništva. Mnoge današnje državne šume u Bosni i Srbiji, dio takvih u Hrvatskoj, mnogi privatni veliki šumski posjedi prijeći će u ruke naroda. Jedna važna zadaća Ministarstva Šuma biti će ta, da sve i sadanje i buduće razne oblike komunalnih zemljoradničkih šuma unificira ili da nadje barem što podesniji način uređenja i upravljanja sa takvim šumama.

Želja nam je, da i ova raspravica tomu bar donekle posluži.

